

השכינה תעלה להר העברים ותבשר את הגאולה לאבות ויכנסו למקום
המקדש והקב"ה יקים השכינה מעפרה בב"א

וְתוֹתֵבֶשֶׂר זְמַנָּא תְנַיִנָּא, בְּשַׁעְתָּא דְשְׂכִינְתָּא תְסַלֵּק
עַל הַהוּא טוֹרָא עֲלָאָה, וְתַהֲדֵךְ וְתַבְשֵׂר לְאַבְהֵן, מִיַּד
תַּהֲדֵךְ לְיְרוּשָׁלַיִם, וְתַחֲמִי לָהּ בְּחַרְבָּנָא ועוד היא תבשר פעם שניה

כי בשעה שהשכינה תעלה לאותו הר עליון שהוא הר העברים ומשם היא תלך ותבשר את
בשורת הגאולה לאבות ומיד אח"כ תלך השכינה עם המבשרת הגשמית חפצי בה לירושלים
ושם הם יראו את ירושלים בחורבנה. תיעול לציון, ותִּמְנֵן תְּקַרְקֵר
קִירָא כְּמִלְקַדְמִין, עַל אֲתָר בֵּי מוֹתְבָה, וְעַל יְקָרָא דִּילָהּ
בְּהוּא אֲתָר ואח"כ הם יכנסו למקום המקדש הנקרא ציון ושם השכינה תצעק

צעקות גדולות כבתחילה על מקום בית מושבה ועל כבודה שהיה לה באותו מקום בזמן
ביה"ק. וְתִמְנֵן אוֹמִיאַת, דְּלֵא תִיטוֹל מִתְּמָן, וְלֵא תִפּוֹק, עַד
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִפְרוֹק לְבִנְהָא ושם תשבע השכינה שהיא לא תלך
ולא תצא משם אלא עד שיבוא הקב"ה ויגאל את ישראל בניה. וְדֵא חֲפְצֵי בְּהֵי,
תְבִשֵׂר כְּמִלְקַדְמִין וְאִמְרַת, (ישעיה יב) צַהֲלִי וְרִנִּי יוֹשֶׁבֶת
צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ וְגו' ואז זו חפצי בה שהיא אמו של המשיח היא תבשר

עוד בשורה כמקודם והיא תאמר אל השכינה המתגוררת בציון צהלי ורוני יושבת ציון וגו'.
מֵאֵי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ וְקִשָּׁה מַה הַפִּירוּשׁ 'גדול בקרבך'. דֵּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דֵּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְהָ, לְאַקְמָא לָהּ מִעֲפָרָא, וְיִימָא לָהּ
(ישעיה נב) הַתְנַעֲרִי מִעֲפָר קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם אלא 'גדול' הוא

הקב"ה דהיינו ז"א שהוא יבוא אל השכינה בכדי להקים אותה מעפר ויאמר לה 'התנערי מעפר קומי שבי ירושלים'. **יְרוּשָׁלַם אֵיהִי, וְיְרוּשָׁלַם שָׁמָּה וְדָאִי כִי וְדָאִי** היא השכינה שוכנת בירושלים ודאי שמה של השכינה הוא ירושלים (רמ"ק).

בחידושים של רב המנונא סבא שמחו הצדיקים בגן עדן כבשמחת המשיח **וּבְדָא אוּף הֶבֶי, כְּמָה חֵדוּ עַל חֵדוּ הָיוּ לְצַדִּיקַיָּא בְּגֵן עֵדֶן** ובחידושים האלו שאמר רב המנונא סבא בגן עדן שהיו שמחים בהם

הצדיקים כבשמחת המשיח כך היה הדבר גם בחידוש הזה כי כמה שמחה על שמחה היה לצדיקים בחידוש זה בגן עדן. **וּבְגֵן כֶּדָּ וּפְאָה אֵיהוּ, מֵאֵן דְּנִשְׁמַתִּיהָ בְּשַׁבַּת אֶסְהִידֵת קָמִי מִלְפָּא, עַל חֵדוּשָׁא דְאוֹרֵייתָא** ומשום כך אשרי מי שנשמתו היתירה מעידה לפני הקב"ה ואומרת לו את החידושים שהוא חידש בש"ק, **דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֹל פְּמִלְיָא דִּילֵיהָ, וְכֹל אֵינוֹן נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקַיָּא דְּחוּ בְּגֵן עֵדֶן, כְּלָהוּ מִתְעַטְרִין בְּחַהּוּא מְלָה** כי אז הקב"ה וכל פמליא של מעלה וכל אלו נשמות הצדיקים שבגן עדן כולם הם מתעטרים באותו החידוש שהוא חידש בתורה בש"ק (רלה).

אור הרשב"י

את יום השבת לקדשו, לחדש בו דברי תורה, ועי"כ תגרום להעמיר עטרות לאביך, ולכבוד בעה"ב, ולכן סמוך ליה כבד את אביך.

[רלה] ובענין זה איתא בשער הפסוקים - פרשת יתרו גם לרמזו ל"מ"ש בווהר בפרשת שלח, כשאדם מחדש דברי תורה בעה"ז ביום השבת, מעטרים לאביו כמה עטרות בעה"ב. וזהו זכור

המחדש חידושים בתורה בשבת קודש גורם נחת רוח גדול לאביו שבגן עדן

תו שְׁמַעְנָא בּוֹצִינָא (דף קע"ד ע"א) **קְדִישָׁא** עוד אמר השליח לרשב"י שהנה

עוד שמעתי המאור הקדוש, **דְּכַמָּה יְקָר עַל יְקָר, וְעֵטְרָה עַל**

עֵטְרָה, מְעֵטְרֵן לְאַבוּהּ דִּיהוּא בַר נֶשׁ תַּמָּן שכמה כבוד על

כבוד ועטרה על עטרה מעטרים ומכבדים את אביו של אותו אדם שם בגן עדן על שחידש

בתורה בשבת, **בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָהוּא, אֶתְפְּנִישֵׁי**

לְמִשְׁמַע חֲדוּשָׁא וּמְלִין חֲדָתִין דְּאוּרֵייתָא, מִשְׁמִיָּה

דְּפְלוּנֵי בַר פְּלוּנֵי כי בשעה שקורא הקב"ה ומכריז התאספו כולם בכדי לשמוע

חידושים וסודות חדשים בתורה אז הוא מזכיר אותם בשם פלוני בן פלוני שאמרם ועי"כ

מכבדים גם את אביו של המחדש בתורה בש"ק, **כְּמָה אֵינּוּן דְּנִשְׁקִין עַל**

רִישֵׁיהּ. כְּמָה צְדִיקֵיָא מְעֵטְרִין לֵיהּ, כִּד נְחָתִין ואז כמה

צדיקים נושקים על ראשו של אביו וכמה צדיקים מעטרים אותו מתי שהם יורדים מגן עדן

העליון. **זְכָאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּכָל אֵינּוּן דְּמִשְׁתְּדַלִּין**

בְּאוּרֵייתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין אשרי חלקם של כל אלו

העוסקים בתורה ביום השבת יותר משאר ימים. (עד כאן. והנה מדף קס"א ע"ב עד כאן הוא

מה שהתגלה לרשב"י מאת השליח כאשר הוא עלה בסוד עליית נשמה לגן עדן התחתון).

אור הרשב"י

חידושי תורה בשבת. ומי שאינו בר הכי לחדש
ילמוד דברים שלא למד עד הנה.

וכ"פ המשנה ברורה סימן רצ ס"ק ג' וז"ל: כתבו
הספרים בשם הזוהר שמצוה על האדם לחדש

הלימוד היומיומי

לע"נ אביגדור בן בתיה ז"ל

רעיא מהימנא

מצוות הפרשת חלה וסוד הפסוק ויחל משה את פני ה' אלוקיו

רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם חֶלֶה תָּרִימוּ וְגו', (במדבר טו) **פְּקוּדֵי**

דָּא לְהַפְרִישׁ חֶלֶה לְפָנֶיךָ ואמר הרעיא מהימנא שמצווה זו

היא להפריש חלה לכהן, דהיינו שצריך למשוך את המלכות שבשמאל הנקראת חלה אל

צד החסד של הכהן שבימין (רמ"ק). **חֶלְ"ה הֶכִי חוֹשֵׁפְנֵיהּ, מ"ג בִּיצִים,**

וְחוֹמֵשׁ בִּיצָה [רלז], **חֵד מִחֵמֵשׁ** וסוד זה רמוז בתיבת חל"ה שהוא כמנין

מ"ג שהוא ר"ת של מ'יכאל שבחסד שבימין וג'בריאל שהוא בגבורה שבשמאל, ומשום כך

שיעור העיסה החייבת בחלה הוא מ"ג ביצים וחומש ביצה, כי מ"ג הוא כנגד מיכאל וגבריאל

וחומש ביצה הוא רמוז אל המלכות שבשמאל [רלז] שהיא אות י' משם אלהי"ם שהוא חומש

מאות ה' דשם אלהי"ם שבימין הנחשב לחמישים [רלח] (רמ"ק). **וְאִית חוֹמֵשׁ חֵד**

מִן חֶמְשֵׁין, דְּאִיהוּ ז' ובאצילות פרצוף ז"א הוא חומש, מאחר שהוא אחד

מחמישים שערי הבינה הנרמזים באות ז' (רמ"ק). **וְדָא סִימֵן מַג'ן, דְּאִיהוּ**

מִיכָא"ל גְּבַרְיָא"ל נוֹרְיָא"ל. חֶלֶה, שְׂכִינְתָא וסימן לדבר הוא

מג"ן כי הוא ר"ת של מיכאל גבריאל נוריאל שהם בסוד חג"ת שעליהם נחה ושוכנת ושוקטת

השכינה. **דְּבַאֲתָר דְּאֵלִין מְלֵאכִין תַּפְּזָן, אַבְהָן תַּפְּזָן.**

אור הרשב"י

[רלז] כדאיתא במדבר רבה פרשת קרח דהיינו שהמלכות שהיא אות ה'

פרשה יח סימן כא חלה מ"ג ביצים וחומש

ומפריש חלה צריך שיפריש אחת מארבעים

שבתיבת חל"ה.

[רלז] כדאיתא במדבר רבה פרשת קרח דהיינו שהמלכות שהיא אות ה'

פרשה יח סימן כא חלה מ"ג ביצים וחומש

ומפריש חלה צריך שיפריש אחת מארבעים

ושלש וחומש מן התורה למנין חלה.

הלימוד היומני

לע"נ אביגדור בן בתיה ז"ל